

Konkurs a konečná zpráva - do 31.12.2007

Konkursní soud při posuzování konečné zprávy a jejím schvalování není vázán pouze obsahem námitek vznesených konkursními věřiteli či úpadcem, ale přihlíží ke všem skutečnostem vyšlým (podle obsahu spisu) v průběhu konkursního řízení najevo.

Lhůta pro podání námitek proti konečné zprávě, upravená v ustanovení § 29 odst. 2 ZKV, se vztahuje pouze na námítky, jejichž prostřednictvím konkursní věřitelé (popř. úpadce) uplatňují nové skutečnosti, které neplynou z obsahu konkursního spisu. Právo účastníků konkursního řízení poukázat při jednání o konečné zprávě před konkursním soudem (§ 29 odst. 3 ZKV), popř. v rámci odvolání podaného proti usnesení o schválení konečné zprávy, na rozpor konečné zprávy se skutečnostmi plynoucími z obsahu spisu, není ustanovením § 29 odst. 2 ZKV dotčeno.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 29 Cdo 5037/2008, ze dne 25.8.2010)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v konkursní věci úpadce S. H., o schválení konečné zprávy o zpeněžování majetku konkursní podstaty a o vyúčtování odměny a výdajů správce konkursní podstaty, vedené u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp. zn. 40 K 1059/97, o dovolání konkursní věřitelky Českomoravské záruční a rozvojové banky, a. s., se sídlem v P., zastoupené Mgr. V. B., advokátem, se sídlem v H. K., proti usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 18. července 2008, č. j. 1 Ko 120/2008-452, tak, že usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 18. července 2008, č. j. 1 Ko 120/2008-452, se zrušuje a věc se vrací odvolacímu soudu k dalšímu řízení. Dále se zrušují usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 27. dubna 2009, č. j. 1 Ko 231/2008-494, usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 8. června 2009, č. j. 40 K 1059/97-2 (náhradního spisu), a usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 13. srpna 2009, č. j. 40 K 1059/97-13 (náhradního spisu).

Z odůvodnění:

V záhlaví označeným usnesením potvrdil Vrchní soud v Praze k odvolání konkursní věřitelky Českomoravské záruční a rozvojové banky, a. s. (dále též jen „konkursní věřitelka“) usnesení ze dne 14. března 2008, č. j. 40 K 1059/97-410, jímž Krajský soud v Hradci Králové (dále též jen „konkursní soud“) schválil konečnou zprávu o zpeněžování majetku konkursní podstaty úpadce, včetně vyúčtování odměny a výdajů správce konkursní podstaty (dále též jen „konečná zpráva“).

Odvolací soud vyšel z toho, že:

- 1) Konečná zpráva ze dne 14. prosince 2007 byla vyvěšena na úřední desce konkursního soudu od 21. ledna 2008 do 5. února 2008,
- 2) Úpadce i konkursní věřitelé byli o vyvěšení konečné zprávy vyrozuměni v souladu s ustanovením § 66c zákona č. [328/1991](#) Sb., o konkursu a vyrovnání (dále též jen „ZKV“), vyhláškou ze dne 18. prosince 2007, vyvěšenou na úřední desce konkursního soudu a zveřejněnou v Obchodním věstníku dne 9. ledna 2008, s poučením, že proti konečné zprávě mohou podat námítky do 15 dnů ode dne vyvěšení na úřední desce konkursního soudu.
- 3) Úpadce ani žádný z konkursních věřitelů námítky proti konečné zprávě nepodal.

Odvolací soud - cituje ustanovení § 29 ZKV - zdůraznil, že s námitkami proti konečné zprávě, vznášenými po uplynutí zákonné patnáctidenní lhůty, nespojuje zákon žádné účinky. Nepodá-li

účastník konkursního řízení námitky proti konečné zprávě, fakticky tím vyjádří akceptaci správcem předkládaných údajů. Zásadně pak již není možné úspěšně napadnout ani usnesení o schválení konečné zprávy námitkami, které nebyly uplatněny včas.

Neuplatnila-li konkursní věřitelka výhradu, podle které byl výtěžek zpeněžení zastavených nemovitostí chybně vydán jinému konkursnímu věřiteli, ačkoliv dřívější zástavní právo svědčilo jí (její pohledávka byla zjištěna jako pohledávka s nárokem na oddělené uspokojení), ve včas uplatněných námitkách proti konečné zprávě, nelze jim v odvolacím řízení přiznat žádnou relevanci, uzavřel odvolací soud.

Proti rozhodnutí odvolacího soudu podala konkursní věřitelka dovolání, jehož přípustnost opírá o ustanovení § 237 odst. 1 písm. c/ zákona č. [99/1963](#) Sb., občanského soudního řádu (dále též jen o. s. ř.). Namítá, že napadené rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci (uplatňujíc tak dovolací důvod vymezený v ustanovení § 241 odst. 2 písm. b/ o. s. ř.) a navrhuje, aby je Nejvyšší soud zrušil a věc vrátil odvolacímu soudu k dalšímu řízení.

Podle dovolatelky měl konkursní soud posoudit „oprávněnost vyplacení částky odpovídající výtěžku zpeněžení zástavy v tom smyslu, zda se s ohledem na obsah konkursního spisu jedná skutečně o odůvodněný výdaj podstaty“.

Dovolatelka zdůrazňuje, že soud při posuzování obsahu konečné zprávy není vázán pouze obsahem námitek, nýbrž posuzuje obsah konečné zprávy s ohledem na všechny soudu dostupné relevantní informace. Při akceptaci opačného výkladu by konkursní soud, jestliže by nebyly podány námitky, „musel zprávu schválit i tehdy, pokud by sám zjistil v jejím obsahu jakkoliv závažné pochybení“.

Bylo-li z obsahu spisu zjevné, že výtěžek zpeněžení byl vyplacen neoprávněně jinému věřiteli, než kterému náležel, pak je „zároveň evidentní i to, že tento konkrétní výdaj byl vynaložen neoprávněně, případně že z tohoto důvodu vyplacení předmětné částky za výdaj považovat nelze, a konečná zpráva tedy obsahuje závažnou chybu“.

Dovolatelka uzavírá, že nesprávnost konečné zprávy plyne z obsahu spisu a odvolací soud měl k jejímu odvolání usnesení konkursního soudu.

Zákonem č. [182/2006](#) Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenčním zákonem), byl s účinností od 1. ledna 2008 zrušen zákon o konkursu a vyrovnání (§ 433 bod 1. a § 434); s přihlédnutím k § 432 odst. 1 insolvenčního zákona se však pro konkursní a vyrovnací řízení zahájená před účinností tohoto zákona použijí dosavadní právní předpisy, tedy vedle zákona o konkursu a vyrovnání, ve znění účinném do 31. prosince 2007, i občanský soudní řád v témže znění.

Nejvyšší soud shledává dovolání přípustným podle ustanovení § 238a odst. 1 písm. a/ o. s. ř. ve spojení s ustanovením § 237 odst. 1 písm. c/ o. s. ř., a to k výkladu ustanovení § 29 ZKV v mezích dovoláním předestřené právní otázky, dovolacím soudem dosud nezodpovězené.

Podle ustanovení § 29 ZKV podává správce soudu a věřitelskému výboru zprávy o zpeněžování majetku z podstaty. Konečnou zprávu spolu s vyúčtováním své odměny a výdajů předloží soudu po zpeněžení majetku z podstaty. Odměnu a výdaje vyúčtují i zvláštní správci a zástupce správce, jakož i ti, kdo byli soudem v průběhu řízení funkce správce zproštěni (odstavec 1). Soud přezkoumá konečnou zprávu o zpeněžení majetku z podstaty a o vyúčtování odměny a výdajů, odstraní po slyšení správce shledané chyby anebo nejasnosti a uvědomí o konečné zprávě a vyúčtování úpadce a konkursní věřitele. Upozorní přitom, že do 15 dnů ode dne, kdy konečná zpráva a vyúčtování byly vyvěšeny na úřední desce soudu, mohou proti nim podat námitky (odstavec 2). Konečnou zprávu a vyúčtování projedná soud při jednání, ke kterému obešle správce, úpadce a konkursní věřitele, kteří

podali námítky, a věřitelský výbor, a rozhodne o ní usnesením, které jim doručí a vyvěsí na úřední desce soudu (odstavec 3).

Rozhodovací praxe soudů je při výkladu citovaného ustanovení ustálena v závěru, jenž odvolací soud v obecné rovině respektoval a podle kterého při jednání o konečné zprávě a vyúčtování dle § 29 odst. 3 ZKV nelze zásadně vznášet jiné výhrady než ty, které byly uplatněny v zákonné patnáctidenní lhůtě dle § 29 odst. 2 ZKV, a odvolací soud se při posuzování správnosti usnesení o schválení konečné zprávy nemůže zabývat námítkami proti konečné zprávě, jež odvolatel neuplatnil ve lhůtě dle § 29 odst. 2 ZKV, ač tak mohl učinit (srov. rozhodnutí uveřejněné pod číslem 50/2002 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek /dále též jen „R 50/2002“/ nebo usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. března 2008, sp. zn. 29 Odo 397/2006, a ze dne 31. března 2010, sp. zn. 29 Cdo 1391/2008 jež jsou veřejnosti k dispozici na webových stránkách Nejvyššího soudu).

Nicméně současně platí (a v tomto směru je třeba dovolatelce přisvědčit), že konkursní soud při posuzování konečné zprávy a jejím schvalování není vázán pouze obsahem námitek vznesených konkursními věřiteli či úpadcem, ale přihlíží ke všem skutečnostem vyšlým (podle obsahu spisu) v průběhu konkursního řízení najevo. Jinými slovy, i tehdy, nejsou-li žádnou z oprávněných osob námítky proti konečné zprávě podány, soud zprávu neschválí, jsou-li údaje v ní s ohledem na obsah konkursního spisu nesprávné.

Proti usnesení konkursního soudu o schválení konečné zprávy (§ 29 odst. 3 ZKV) je přípustné odvolání (srov. k tomu i důvody R 50/2002). Subjektivní legitimace k podání odvolání přitom nesvědčí pouze těm účastníkům konkursního řízení, kteří ve lhůtě podle § 29 odst. 2 ZKV podali námítky proti konečné zprávě; odvolání může podat kterýkoliv z konkursních věřitelů, popř. úpadce, aniž by uplatnili námítky proti konečné zprávě.

Kdyby názor obsažený v napadeném usnesení měl platit bezvýjimečně, pak by osoby, jimž zákon přiznává legitimaci k podání odvolání, nemohly s odvoláním proti usnesení konkursního soudu o schválení konečné zprávy uspět ani v případě, že nesprávnost (konkursním soudem schválené) konečné zprávy se podávala z dosavadního obsahu konkursního spisu.

Takový výklad, jenž opravný prostředek účastníků řízení (ze zákona legitimovaných jej podat) apriori odsuzuje k neúspěchu, akceptovat nelze.

Nejvyšší soud tudíž uzavírá, že patnáctidenní lhůta pro podání námitek proti konečné zprávě, upravená v ustanovení § 29 odst. 2 ZKV, se vztahuje pouze na námítky, jejichž prostřednictvím konkursní věřitelé (popř. úpadce) uplatňují nové skutečnosti, které neplynou z obsahu konkursního spisu. Právo účastníků konkursního řízení poukázat při jednání o konečné zprávě před konkursním soudem (§ 29 odst. 3 ZKV), popř. v rámci odvolání podaného proti usnesení o schválení konečné zprávy, na rozpor konečné zprávy se skutečnostmi plynoucími z obsahu spisu, není ustanovením § 29 odst. 2 ZKV dotčeno.

Právní posouzení věci odvolacím soudem tedy správné není a dovolací důvod vymezený v ustanovení § 241 odst. 2 písm. b/ o. s. ř. byl uplatněn právem; Nejvyšší soud proto prvním výrokem tohoto usnesení napadené usnesení zrušil a vrátil věc odvolacímu soudu k dalšímu řízení (§ 243b odst. 2 věta za středníkem, odst. 3 věta první o. s. ř.).

V mezidobí Vrchní soud v Praze usnesením ze dne 27. dubna 2009, č. j. 1 Ko 231/2008-494, potvrdil rozvrhové usnesení Krajského soudu v Hradci Králové (ze dne 9. září 2008, č. j. 40 K 1059/97-463). Krajský soud v Hradci Králové poté usnesením ze dne 8. června 2009, č. j. 40 K 1059/97-2 (náhradního spisu), rozhodl o zrušení konkursu po splnění rozvrhového usnesení, a usnesením ze dne 13. srpna 2009, č. j. 40 K 1059/97-13 (náhradního spisu), zprostil funkce správce konkursní podstaty.

Jelikož všechna tato rozhodnutí jsou závislá na existenci dovoláním napadeného usnesení, musí být po jeho zrušení (s přihlédnutím k ustanovení § 242 odst. 2 písm. b/ o. s. ř.) zrušena rovněž, což Nejvyšší soud učinil druhým výrokem tohoto usnesení.

Rozvrhové usnesení konkursního soudu dovolací soud zatím neodklidil, vycházejí z toho, že otázka jeho správnosti bude mimo jiné závislá i na výsledku odvolacího řízení ve věci schválení konečné zprávy.

(zdroj: www.nsoud.cz)

© EPRAVO.CZ - Sbíрка zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Nezbytná cesta](#)
- [Nepominutelný dědic](#)
- [Náhrada škody zaměstnancem](#)
- [Likvidace dědictví](#)
- [Jistota](#)
- [Insolvenční řízení](#)
- [Exekuce](#)
- [Započtení](#)
- [Reorganizace](#)
- [Soudní poplatky \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Spotřebitel \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)